

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LI

1

LEDEN 2022

Chová

Fotokronika

Vánoční výzdobu doplnil sníh. Napadl o první adventní sobotě.

Ten, kdo si nevěděl rady s osobitým dárkem, mohl si vyrobit diář s Šárkou Starou.

Těšení na Vánoce dětem zpestřilo Vánoční pohádkou Divadýlko Mrak.

Ozdobou adventu byl tradiční koncert ZUŠ Volary.

A Volarští nepřišli ani o každoroční zabijačku.

Třetí adventní neděli přijel do Volar zazpívat chrámový sbor z Prachatic.

Zcela originální podobu vánočního příběhu předvedli sourozenci Marčíkovi.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Tečka za adventem patřila skautům, kteří přivezli Betlémské světlo.

Foto měsíce

Volary jsou sice obklopeny kopci tyčícími se mnohdy až do výše přesahující tisíc metrů nad mořem, ale přímo za humny zas tak moc příležitostí k sáňkování není. Ale tak stejně jako dnes i před sto lety dokázal udělat radost i nepatrný pahrbek.

Dar začátku

Přelom každého roku je ve znamení předsevzetí a tužeb. Ať chceme nebo ne, ať tomu věříme či nikoli, vkládáme do nově rodícího se roku své naděje a tužby. Přestože jde o pouhou čáru, kterou lidem uměle protkl čas, navíc v každé civilizaci jinak, má v sobě cosi magického. Těm pasivnějším přináší naděje, že konečně bude lépe, ti, kdo nechtějí čekat se založenými rukama, dostali prostřednictvím tohoto časového předělu silný impuls ke změně.

Vánoce jsou symbolem darů, a teď nemám na mysli těch, které jsme našli pod stromečkem. Ty jsou důkazem lásky a přízně našich blízkých a jsou určeny konkrétním osobám. Jsou tu však dary, které jsou všudypřítomné a jsou určeny každému, kdo zná jejich hodnotu. Přestože Vánoce jsou v prvé řadě svátkem křesťanským, každoročně připomínající narození Spasitele, víra, naděje a láska v nich obsažená je určena všem.

Každému bez rozdílu přináší možnost začít znova, možnost změnit svůj přístup k lidem, věcem a událostem. K sobě samému.

V posledních měsících, a teď už vlastně i letech, náš život opanovala epidemie. Zásáhla snad všechny oblasti našeho života. Živobytí, rodinu, svobodu. Omezila školství, cestování, zdravotnictví. Těžko najít místo, kde nezanedala stopy. Do mnoha rodin přinesla nedostatek, ztrátu jistot, a dokonce i smrt. To jsou všechno stopy viditelné, a tedy léčitelné.

Hůře rozpoznatelná, ale náš život stejně vážně poškozující, je lhostejnost, nevraživost, sobectví, pokrytectví, neochota naslouchat druhým.

Není nikoho, kdo by se neprobouzel do prvního dne roku s nadějí, že letos vše skončí. Že za těch 365 dní, až se budeme nacházet v téže hodině, řekneme si, „máme to za sebou“.

Možná máme pocit, že není nic, co bychom pro to mohli my, se svými omezenými možnostmi udělat. Bude však bohatě stačit, když do prvního ledna vstoupíme s nadějí, kterou budeme rozdávat dál. Spolu s radostí a láskou. Tu však musíme nejdříve v sobě objevit. A tím objevováním můžeme třeba ten nový, dvojkový rok začít.

Vít Pavlík, starosta

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA A ZASTUPITELSTVA

Rada města souhlasí se zněním Kanalizačního řádu Volary – kanalizace pro veřejnou potřebu ve znění předloženého návrhu provozovatelem kanalizace – společností ČEVAK a.s., České Budějovice.

Rada města rozhodla vyhlásit záměr na pronájem prostor k podnikání části nemovitosti na adrese Soumarská 46 ve Volarech.

Rada města schvaluje ve znění předloženého návrhu Pravidla pro umístování reklamních poutačů na sloupech veřejného osvětlení a mobiliáři v majetku města.

Zastupitelstvo města souhlasí se zřízením dalšího typu mateřské školy – lesní mateřské školy a dalšího typu zařízení školního stravování – výdejny lesní mateřské školy v rámci dosavadní Mateřské školy Volary, příspěvkové organizace a pověřuje ředitelku Mateřské školy Volary k provedení veškerých náležitostí se zřízením nového typu poskytování předškolního vzdělávání.

Kompletní výpis z jednání rady zastupitelstva města Volary najdete na webových stránkách města Volary.

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. LEDNA 2022

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Změny v obecně závazných vyhláškách

Prosincové zastupitelstvo schválilo, respektive upravilo několik obecně závazných vyhlášek. O co přesně jde?

Mění se například **vyhláška o poplatcích ze psů**. Jestliže ve Volarech se nyní platilo tři sta korun za psa v rodinném domku a devět set v obytném domě, v příštím roce se částka sjednotila na tři sta korunách. Za druhého psa jejich páničci místo 450 Kč (rodinný dům) a 1 350 Kč (obytný dům) zaplatí sjednocenou sumu 600 Kč. Ve volarských osadách, tedy v Chlumu, Mlynařovicích a Krejčovicích se výše poplatku neměnila a zůstala na hodnotě 150 Kč za jednoho a 225 Kč za druhého psa. Beze změny zůstal i poplatek pro seniory nad 65 let. Ti zaplatí i letos 75 Kč za prvního a 110 Kč za druhého psa.

Ke změně došlo i ve **vyhlášce o odpadech**, kdy se poplatek zvýšil z pěti set na osm set korun za osobu.

Stejně tak se upravovala vyhláška ošetřující **nájem veřejného prostranství**. Především proběhla revize samotných ploch, některé zanikly a jiné byly na pozemcích Města zřízeny nové, a to především v Chlumu, Mlynařovicích a Krejčovicích. Ceny za pronájem zůstávají víceméně stejné, jen se upravily tak, aby vždy výsledná částka vycházela na celé koruny. Vyhláška směřuje trhovce a prodejce na tržiště a za stanovených podmínek i na náměstí. V tomto případě musí být prodej umístěn do dřevěného stánku, doba prodeje nesmí být kratší jednoho týdne, a navíc je třeba souhlasu Rady města.

Vzhledem ke snaze podpořit místní podnikatele jsou od poplatku osvobozeny předzahrádky u restaurací, kaváren a podobných zařízení, a to do plochy třiceti čtverečních metrů. Za metry navíc podnikatelé zaplatí korunu za metr a den. Ten, kdo si na veřejném prostranství potřebuje postavit lešení, nemusí do peněženky sahat po dobu jednadvaceti dní. Pak zaplatí dvě koruny za den a metr. A komu složí na veřejné prostranství uhlí, písek nebo třeba stavební materiál, má na jeho sklizení 24 hodin. Poté musí uhradit tři koruny za metr a den.

Oproti tomu se nezměnil **poplatek z pobytu** a zůstává na třiceti korunách.

jp

Poděkování

Vedení radnice poděkovalo hned dvěma jednatelům městských organizací za dlouholeté služby pro město. Jiří Rýpar stojí v čele Energetických služeb města Volary již dvě desetiletí a Miroslav Řežábek vede Městské lesy Volary ještě o deset let déle.

Ve zkratce

Kamery a Policie ČR

Rada města schválila dohodu o poskytování informací z provozovaného dopravního kamerového systému mezi Policií České republiky a Městem Volary. Hlavním smyslem však není vybírání pokut za rychlou jízdu, ale záznam má především pomoci při pátrání po motorových vozidlech a při odhalování a vyšetřování závažných trestných činů.

Nové vrty

Dva nové vrty mají zlepšit jak kvalitu pitné vody, tak předcházet problémům v její dopravě. Vyhloubeny byly nedaleko silnice na Prachatice a jejich pořízení vyšlo přibližně na 700 tisíc korun. Projekt, který bude v příštím roce pokračovat vyhodnocením vydatnosti a kvality vody a vybudováním přivaděče k vodárně, finančně podpořil Státní fond životního prostředí.

Otvírání obálek

Ve středu 8. prosince 2021 proběhlo „otvírání obálek“ s nabídkami na rekonstrukci čistírny odpadních vod. Na akci za 130 milionů korun se přihlásilo sedm uchazečů. V první kole se hodnotí kritéria, ve druhém pak cena.

Skautský advent

Doba předvánoční je pro každého krásná. My jsme se na advent připravovali už od začátku listopadu. Těšili jsme se na trhy, které ve Volarech bývají moc pěkné, a my na nich moc rádi prodáváme. K tomu je ale třeba začít pořádně brzy vyrábět, abychom měli co nabízet. A tak se naše klubovna proměnila každou chvíli v něco jiného – v krejčovskou, košíkářskou či korálkařskou dílnu, v doupe výrobců svíček či mýdel. Tvořilo se a tvořilo, a když jsme chtěli ještě usednout k pletení adventních věnců, přišla zpráva, že trhy jsou v celé republice zrušené. Bylo nám to moc líto. Jenže proti hygienickým opatřením se nedalo nic dělat.

Co však s našimi výrobky? Každoročně peníze z prodeje věnujeme z části na pomoc potřebným a z části na nákup skautského

vybavení. Letos jsme se rozhodli pro stany, ve kterých bychom na výpravách po Šumavě přespávali, ale tahle vidina se tedy rozplynula. Smutní byli i naši rodiče, těšili se, že naše výrobky uvidí. To ale šlo vyřešit, proto jsme uspořádali v klubovně výstavu. Co jsme vyráběli a co byste si bývali mohli na trzích třeba zakoupit, uvidíte na příložených fotografiích. No, nevyšlo to letos, snad to vyjde příště.

Adventní výpravu za zvířátky jsme ale uskutečnit mohli. Bylo vpravdě nevládné počasí, ale neodradilo nás a donesli jsme zvířátkům do lesa spoustu dobrot. Pak jsme šli ještě do klubovny a udělali si perníčky. Nechyběla ani deskovka, na kterou jsme se moc těšili. Celý měsíc byl vůbec ve znamení chystání na Vánoce. Abychom alespoň nějak

pomohli potřebným dětem, uspořádali jsme sbírku hraček, které jsme pak odvezli do dětského domova.

Skautskou službou je i dovezení a rozdávání Betlémského světla, kdo chtěl, mohl si pro ně dojet o čtvrté adventní neděli k volarským jesličkám na náměstí. Určitě ho pak světýlko hrálo až do Vánoc. A to je také jeho poselstvím – donést každému trochu betlémské radosti a pohody, dokázat všem lidem, že nikdo není na světě sám – spojuje a hřeje nás ten malý plamínek, který dokázal přinést na svět tolik lásky. A to je také naše skautské přání vám všem: Ať je ten příští rok hezký, veselý, zdravý a pro nás všechny šťastný!

Lucie Wagnerová a Tadeáš Svoboda

Je tu zima

V úterý 21. prosince v 16:59 kleslo Slunce na své zdánlivé pouti až k obratníku Kozorožka. Nastal zimní slunovrat a začala astronomická zima. V tomto období je na severní polokouli nejkratší den a Slunce dosahuje nejnižší polední výšky nad obzorem. Od této chvíle se ale začnou dny pozvolna prodlužovat, a to až do letního slunovratu 21. června.

Jak moc poněkud nepřesně prozrazují lidové pranostiky, jako například:
„Na Nový rok o slepičí krok,
na Tři krále o krok dále,
na Hromnice o hodinu více.“

foto jp

KULTURNÍ PŘEHLED

LEDEN 2022

1. 1. až 31. 1.	HRAČKOVÁ SBÍRKA DDM VOLARY Během měsíce ledna můžete nosit do volarského Domečku pro vás již nepotřebné funkční a čisté hračky a plyšáky. Ty potom dál udělají radost dětem např. z dětských domovů, azylových domů pro matku a děti nebo pro další děti.
čtvrtek 13. 1. 16:00	VODNICKÁ POHÁDKA SÁL KINA Divadelní společnost Koňmo nám zahraje rozverně představení pro malé i velké, ve kterém maňásci ožívají a opět dřevění, čert čaruje, vodník miluje, mlynářka hudruje, voda stříká a dva se při tom můžou strhnout! <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i>
sobota 15. 1. 14:00–18:00	MODERNÍ DESKOVÉ HRY DDM VOLARY Přijďte si zahrát moderní deskové hry s Jakubem pro všechny věkové kategorie, pro jednotlivce, týmy kamarádů i rodinné týmy. Hrát se bude celé odpoledne, takže přijít můžete kdykoliv.
čtvrtek 20. 1. 9:00–11:00	DESKOVKY PRO SENIORY DDM VOLARY Deskové a karetní hry určené pro trénování paměti, jemné motoriky, pobavení či získání nových vědomostí a dovedností. Lepší než sedět doma je jít si zahrát deskovky do Domečku!
sobota 22. 1. 9:30–12:00	SPORTOVNÍ HRY TĚLOCVIČNA ZŠ V UL. POD KOSTELEM Neseď doma a pojď si s námi zasportovat! Zahrajeme si míčové i jiné zábavné hry. Akce je určena pro děti od 6 do 15 let.
sobota 22. 1. 20:00	PLES MĚSTA RADNIČNÍ SÁL Krásné dámy, galantní pánové, raut, tanec, hudba... a možná přijde i kouzelník! K tanci zahraje TopBand, moderuje Roman Hajník. <i>vstupné 290 Kč</i>
čtvrtek 27. 1. 18:00	TOULKY STAROU ŠUMAVOU RADNIČNÍ SÁL Oblíbené vyprávění o minulosti se starými fotografiemi s Jaroslavem Pulkrábkem nejen o Volarech a okolí. <i>přednáška, vstupné dobrovolné</i>

Náhled do finského školství

Finské školství patří dlouhodobě k nejuznávanějším vzdělávacím systémům v Evropě, a tak čeští učitelé, které čeká v blízké budoucnosti velká školská reforma, jezdí „na zkušenou.“

Jsem ráda, že jsem společně s dalšími 15 učiteli z celé ČR mohla týden zblízka nahlédnout do konkrétních vyučovacích hodin v několika finských školách.

Vše začalo před čtyřmi lety, kdy jsme se s kolegyní Mgr. Klárou Švejdivou přihlásily do projektu EU „Sítování ZŠ v oblasti čtenářské gramotnosti.“ Po získání určitých zkušeností a absolvování lektorského kurzu, jehož součástí byla i tato týdenní zahraniční stáž, se naše ZŠ ve Volarech stala v loňském školním roce také školícím centrem pro ředitele a učitele okolních málotřídních škol v Lenoře, Zbytinách a Dubu u Prachatic.

Celý projekt je postaven na poznávání moderních vyučovacích metod kritického myšlení, které jsou určeny nejen pro oblast jazykového vyučování, ale prostupují také do ostatních předmětů na 1. a 2. stupni. Jde v podstatě o to, aby si žáci uměli dobře přečíst jakýkoli text, správně mu porozuměli, vybrali z něj podstatné věci, porovnali případné shody či rozdíly, hledali argumenty pro a proti, uměli ústně či písemně získané informace kriticky vyhodnotit, odhalili např. text se skrytou reklamou, článek založený na faktech, anebo spíše dojemch a názorech.

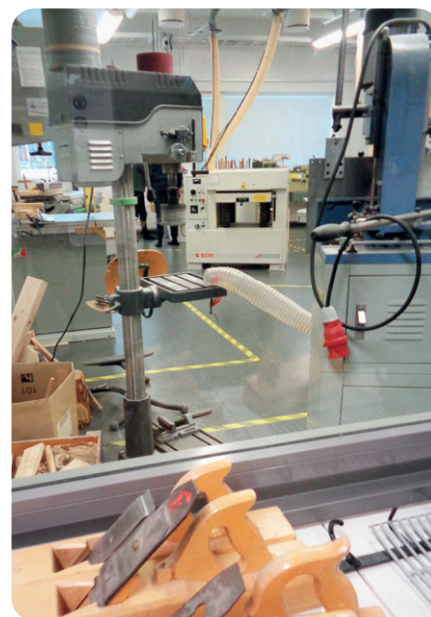
A finští žáci toto umí o poznání lépe než čeští. Ukazují to mezinárodní srovnávací testy PISA, které jsou zaměřeny na zjišťování čtenářské, matematické a přírodovědné gramotnosti žáků a aplikaci získaných školních poznatků v reálném životě.

Školy jsou ve Finsku z 99 % státní a nijak si nekonkurují. Překvapilo nás, že městské školy v Helsinkách, Lappeenrante na jihovýchodě Finska nebo i okolní vesnické školy byly stejně velmi dobře materiálně vybaveny. Důraz ve vyučování je kladen na IT dovednosti žáků, vícejazyčnost – žáci se kromě finštiny učí povinně i švédštinu, od 1. třídy také angličtinu, ve 4. třídě a 6. třídě mohou přidat postupně další cizí jazyky.

Mladší žáci běžně používají ve vyučování tablety, starší notebooky. Důležitá je i ekologická a etická výchova, sociální dovednosti, umět se bezpečně postarat nejen o sebe, ale i nejbližší okolí. Finové nezapomínají ani na získání manuálních zručností – už na 1. stupni učí žáky různým rukodělným činnostem – druháci se učili plést, vyšívát. Mladší i starší pracují se dřevem, kovem a dalšími materiály v perfektně vybavených školních dílnách, vaří v cvičných žákovských kuchyních, sedmáci si podle stříhu šili trička a mikiny. Deváťáci byli v době naší stáže na 14 denní praxi ve firmách a podnicích, aby zjistili, zda si dobře zvolili své budoucí povolání.

Největší rozdíl je proti českým školám v nižší počtu žáků ve třídách a v pohledu Finů na inkluzivní vzdělávací systém. Ten je nastaven tak, aby co možná nejdříve bylo diagnostikováno, co jednotlivý žák potřebuje a byla mu včas poskytnuta individuální odborná pomoc. Na každé škole mají zdravotní sestru, psychologa nebo speciálního pedagoga, který za pomoci odborných asistentek pracuje s žáky s poruchami učení. K tomu má svou učebnu vybavenou nejrůznějšími pomůckami, upravenými učebnicemi, metodickými materiály, nastaveným způsobem hodnocení žáků. Všichni žáci se učí to samé, ale na nejrůznější úrovni obtížnosti.

Profese učitele je ve Finsku velmi prestižní, žádaná. Jen 10 % zájemců o toto povolání uspěje v náročné konkurenci u přijímacích zkoušek na univerzity. Ředitelé i učitelé se neustále vzdělávají, hodně spolupracují, mají důvěru rodičů, místních orgánů, vztahy se žáky jsou partnerské. Neexistují větší rozdíly mezi jednotlivými školami, nesoutěží se. Znamkování není klíčové, žáky motivuje a posouvá slovní hodnocení, nepropadají, školní inspekce neexistuje. Pro žáky i učitele jsou ve školách vybudované odpočinkové relaxační zóny, žáci o přestávkách běhají za každého počasí venku, hrají hry na školním hřišti. Všichni musí být podle slov jednoho pana ředitele v pohodě.

Z týdenního pobytu nelze vyvodit nějaké platné závěry, ale finské školství na mě působilo nespoutaně, víc profesně svobodně, s jasně nastavenou vizí do budoucna – stírání rozdílů a všestranný rozvoj žáků, aby si každý jednotlivec věřil, byl flexibilní a uspěl v reálném životě. Žáci jsou více vedeni k samostatnosti a odpovědnosti za vlastní učení. Vzdělávání je pro Finy prioritou.

S kolegy ze stáže jsme se shodli, že mnoho učitelů v českých školách pracuje s žáky stejně nebo podobně, používané metody a formy práce finských kolegů nás nepřekvapily, známe je, ale pro vzdělávání žáků máme jiné podmínky, náš vzdělávací systém je jinak nastaven. Chystaná reforma českého školství naznačuje jisté změny.

Stáž pro mě byla velmi přínosná, máme kontakty na navštěvené školy, s vedením školy a kolegy v současné době promýšlíme formy a možnosti navázání spolupráce s některou z finských škol.

Přeji českému školství a nám všem v novém roce 2022 více „severského“ klidu a pohody.

Mgr. Lenka Slabyhouldková

Rozhovor

LUBOMÍR VOŽÁBAL
Ve stínu ptačích křídel

Rodák z Karlových Varů (1950), vyrůstal v Lokti nad Ohří a vystudoval na Pedagogické fakultě v Plzni přírodopis a základy zemědělské výroby. V roce 1974 přišel do Volar a začal učit na místní ZDŠ. Stal se dobrovolným strážcem CHKO Šumava. Vystřídal posléze místa v Městském domě pionýrů a mládeže ve Volarech, ODPM v Prachaticích, učil na ZŠ ve Strunkovicích nad Blanicí, aby se na poslední štaci vrátil opět do volarské školy. Z Volar se přestěhoval do Prachatic, a nakonec přesídlil s manželkou a dvěma syny do nově postaveného domu v Chlumu.

Dlouholetý rybář, ornitolog, fotograf, vodák, cestovatel a milovník vonného tabákového kouře zakotvil v důchodu v malé osadě na hranici Národního parku Šumava. Vdovec, otec dvou dospělých synů.

Co tě přivedlo na Šumavu?

Již během studia na pedagogické fakultě jsem došel k názoru, že chci děti nejenom učit a vychovávat k dobrému vztahu k přírodě, ale osobně se na ochraně přírody

podílet. Náš rod pochází ze Žitné u Netolic, takže jižní Čechy jsem si zamiloval z pravidelných prázdninových pobytů u babičky. Takže, v tom, že chci do jižních Čech, jsem měl jasno a vybíral ze tří měst – Třeboň, Vimperk a Volary.

A zvítězily Volary?

Ano, ale snadné to nebylo. Před státnicemi mi bylo jasně řečeno, že buď státnice a Sokolovsko, nebo Šumava. Takže jsem nastoupil na své první učitelské místo v Novém Sedle u Lokte. Naštěstí nováčkům dávali smlouvu jen na rok, a tak jsem po roce utekl do Volar. Ale v podstatě celá moje životní a profesní anabáze je popsána v knize Šumava domovem, kterou vydal Ivoš Stehlík.

Tak skočíme na druhé téma.
Odkud se vzal tvůj zájem o opeřence?

Již coby malý kluk v předškolním věku jsem měl možnost celou zimu pozorovat na krmítku různé ptáčky. Bydleli jsme na okraji města nad řekou s výhledem do korun stromů s podrostem keřů. Přímo ráj pro drobné ptactvo, ale i šplhavce. Moji rodiče mne od mala ke vztahu k přírodě vedli. Nejenom k ptákům, ale ke všemu, co příroda nabízela. V létě jsme jako rodina trávili celý měsíc v otcově rodné Bechyni. Tam jsem se již jako kluk dostal k jinému vztahu k ptactvu. Otcův kamarád tehdy pracoval na své rigorózní práci o hnízdění sýkor. Tak jsem se seznámil s kontrolou ptačích hnízd a také s kroužkováním ptáků.

A další koníčky?

Jak šla školní léta, měnily se klukovské zájmy, hlavně sběratelské – od známek, odznaků a nálepek ke kamenům. Vyrůstal jsem v kraji, kde stále probíhala těžba rudných surovin, a tak jsem se na odvalech nebo na lesních cestách, které byly opravovány

hlušinou z těžby, setkával s nerosty, které jsem začal sbírat. To mi vydrželo až k obhájení diplomové práce na VŠ.

A potom?

Po příchodu na Šumavu ubylo možností sbírání nerostů, ale byla tady celá škála dalších přírodovědných zájmů. K tomu se na scéně zase objevil tátův kamarád ornitolog a v létě roku 1977 mi nabídl účast na 1. ročníku Akce Acrocephalus u rybníka Řežabinec u Ražic. Vedoucím této dosud trvající akce byl zoolog píseckého muzea RNDr. Karel Pecl. Dva týdny pod stanem, vaření na ohni a další tábornické činnosti, ale hlavně jsme se učili manipulovat s ptáky chycenými do sítí. Nesmělo dojít k poranění, ptáci se uložili do plátěných sáčků. Začátky byly těžké. Ruce od ptáků byly poklované, poštipané nebo podrápané.

Vznikla zde i nová přátelství, z nichž mnohá trvají dosud.

Za rok se akce opakovala, to jsem už byl členem České společnosti ornitologické. V roce 1979 jsem se již připravoval na zkoušky pro získání licence pro kroužkovatele Kroužkovací stanice Národního Muzea. Zkouškám ještě předcházela týdenní praxe na stanici Serrahn v oblasti Meklenburských jezer v tehdejší NDR. Za odvedenou práci na stanici jsme si místo peněz přivezli odchytové sítě a po úspěšné zkoušce jsem získal licenci kroužkovatele a mohl jsem začít vlastní odchyt a kroužkování.

Důležitá byla též pozorování ptáků v různých lokalitách Šumavy a jižních Čech a jejich mapování. První bylo mapování hnízdního výskytu na rašeliništích CHKOŠ – Mrtvý luh, Jezerní slať a Chalupská slať a srovnávací lokalita v na Třeboňsku – rašeliniště Ruda. Podobně jsem se opakovaně zapojil do hnízdního mapování ptáků pro vytvoření Hnízdního atlasu ptáků naší republiky.

Vypravil jsi se za ptactvem i mimo českou kotlinu?

Pro vlastní vzdělávání měly význam různé přírodovědné expedice mimo území naší republiky. Původně to bylo hlavně Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko. Návštěva delty Dunaje v Rumunsku byla obrovským zážitkem. Hejna pelikánů a řady jiných druhů, které jsme doma pozorovat nemohli. Nové možnosti nastaly po roce 1990, a tak se naše výpravy dostaly do delty řeky Rhony v jižní Francii s hejny plameňáků různých. Začali jsme se dostávat do lokalit ve Skandinávii apod. To vše s fotoaparátem v ruce. Člověk začal na vlastní oči poznávat druhy dříve známé pouze z atlasu ptáků Evropy.

Vraťte se domů. Jak se ptačí druhy za ta léta změnily?

Naše příroda zažívá změny ve složení avifauny mnoho let. Jako kluk jsem znal labutě velké pouze na zámeckých rybníčcích jako dekoraci. Dnes jsou na všech vodních plochách v krajině. Hrdličku zahradní jsem znal pouze z jižních Čech. Šířila se z balkánské oblasti. Dnes sahá daleko severněji. Také současné oteplování přináší druhové změny. Vlhy pestré jsem poprvé viděl v Maďarsku, pak jsem za nimi jezdil na jižní Moravu, před pár lety na Třeboňsko a dnes hnízdí blízko

Prahy. Opakem je úbytek některých ptačích druhů z naší krajiny. Souvisí to s úbytkem přirozené potravy v krajině, hlavně hmyzu. Můžeme za to my lidé. Svoji činností omezujeme pestrost krajiny.

Je zimní období a s tím souvisí lidská pomoc zpěvnému ptactvu přikrmováním. Je to třeba?

Většina rodin má za okny nebo na zahradě krmítka. Je otázka, zda krmíme správně. Často se vedou debaty o délce krmení. Jsou zastánci celoročního přikrmování, druhá skupina krmí od podzimu do jara. Určitě je rozdíl přikrmování ve městech, kde mají ptačí potravu méně než v zahradách, a na venkově, kde je větší nabídka přirozené potravy. Já sám krmím od půlky října přibližně do půlky dubna. Souvisí to mimo jiné s projektem Krmítkáři, při kterém provádíme odchyt a kroužkování v třítydenních intervalech u krmítka.

Co na krmítko patří a co tam nikdy nesmí přijít?

Špatné jsou zbytky z kuchyně, často plesnivé nebo hnilivé. Rozhodně používám semena typu slunečnice, proso, konopné semeno (semeneček), některé druhy konzumují obilí. Oblíbené jsou loupané arašidy, a také lojové koule. Nevhodný je však jejich obal (plastové sítky). Drobní pěvci se mohou nohama do sítky zamotat a následně uhnout. Pokud se podaří získat hovězí lůj, stane se oblíbeným doplňkem zvláště pro sýkory. Syrový, volně zavěšený, stejně jako vyškvařený a smíchaný se semeny pak lze naplnit do různých nádob a opět zavěsit. Pozorování ptáků u krmítek je dobrou zábavou pro děti i dospělé.

O víkendu od 7. do 9. ledna 2022 pořádá v této souvislosti pro veřejnost Česká společnost ornitologická další ročník akce Ptačí hodinka. O co jde?

Vyberete si vhodné místo k pozorování, nejlépe krmítko s pestrou nabídkou potravy a kdykoliv v uvedené dny sčítáte po dobu jedné hodiny ptáky. U každého druhu zapíšeme vždy nejvyšší počet jedinců spatře-

ných najednou. Vidíme například tři sýkory modřinky, za chvíli je jich tam šest a po chvíli už jen jedna? Zapišme si u modřinky šestku. Počítáme všechny ptáky – nejen na krmítku, ale i ptáky v okolí nebo přeletující. Nejde o soutěž, ale o vědecký výzkum, i kdyby přilétl jeden pták, má smysl výsledky zaznamenat a odeslat.

Kam?

Údaje je možné zadávat online na stránkách české společnosti ornitologické (www.cso.cz) či do papírových formulářů z letáku, které jsou tam volně ke stažení.

Na těchto stránkách najde i další podrobnější informace a doporučení.

A další „ptačí“ akce?

Další akce pro širokou veřejnost jsou ČSO pořádány na podzim (Podzimní festival ptactva) nebo na jaře (Vítání ptačího zpěvu). Podrobnosti najdete opět na webu ČSO.

A stále každoročně na konci července po dobu 10 dnů probíhá Akce Acrocephalus u rybníka Řežabinec u Ražic, kde může veřejnost sledovat odchyt a kroužkování ptáků a řadu zajímavostí ze života ptáků.

Ježdím tam stále, po celou dobu existence akce, tedy 44 let.

Společenská rubrika

Oslavenci měsíce – LEDEN 2022:

1. Elizabet Dibďáková	13. Marie Kotlíková
1. Raisa Naumová	16. Dagmar Staňková
3. Jaroslav Kopecký	17. Ctirad Vrána
3. Pavel Trnka	24. Jan Sivok
3. Pavel Sedlák	28. Pavel Pichl
11. Jaroslava Krejsová	29. Růžena Kadlecová
11. Blažena Peňáková	

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí,
životní pohodu a mnoho dalších let
v kruhu rodiny a přátel.

Předsednictvo MO STP Volary informuje

Předsednictvo MO STP Volary zpracovává výhled akcí na rok 2022, tento plán v tištěné podobě bude k dispozici každému členovi tak, že si jej osobně vyzvedne u členů předsednictva (p. Hargaš, Švarcová, Zach) či výboru (p. Hrdličková, Mothejlová, Konrád, Švarc-Zavázalová), zbývající budou dodány osobně. Nutno podotknout, že „osud“ akcí (včetně členské schůze) je závislý na situaci související s epidemií koronaviru. Případné změny budou uveřejňovány ve Volarském zpravodaji.

Členská schůze Svazu tělesně postižených v ČR z.s., místní organizace Volary je plánována na pátek 26. 2. 2022 v Radničním sále města. Zahájení v 16:00. Účast nutná, v případě nemožnosti osobní účasti doporučujeme vyplnění Plné moci pro zmocněnce, nutné pro dosažení potřebného kvóra při hlasování – nejpozději do 22. 2. 2022. V případě nemožnosti konání členské schůze budou tato zmocnění skartována. Osobní návštěvu (samozřejmě i oboustrannou) a vyplnění Zmocnění zajistí, na vyžádání, členové předsednictva a výboru.

Předsednictvo a výbor MO STP Volary

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Prázdný je domov,
smutno je v něm,
chybíš nám, maminko,
chybíš nám všem.

Dne 22. ledna 2022
uplyne desátý rok,
kdy nás navždy opustila

paní

Libuše Dolejšková z Volar.

S láskou stále vzpomínají děti s rodinami.

Dne 3. 1. 2022
uplynou dva roky,
kdy nás navždy opustila
milovaná maminka,
paní

Věra Vávrová.

S láskou stále vzpomínají
synové František a Jaroslav s manželkou,
vnoučata a pravnoučata.

Kdo Tě znal,
v dobrém vzpomene,
kdo Tě měl rád,
nikdy nezapomene.

Dne 12. 1. 2022
uplyne 14 smutných let,
kdy nás navždy opustil
naš milovaný manžel, tatínek a dědeček,
pan

Jiří Horák.

Stále vzpomínají manželka
a synové s rodinami.

Vydal ses cestou,
jíž chodí každý sám,
jen dveře vzpomínek
jsi nechal dokořán.
Díky Ti za to,
čím jsi nám v životě byl,
za každý den, jenž jsi
pro nás žil.

Dne 10. 1. 2022 uplyne 10 smutných let,
kdy nás navždy opustil
naš drahý a milovaný tatínek,
děda a praděda,
pan

František Tržil.

Kdo jste ho znali a měli rádi,
vzpomeňte s námi.

S láskou a úctou vzpomíná celá rodina.

Odešla,
jak si to osud přál,
v našich srdcích
a vzpomínkách
však zůstává dál.

Dne 18. 1. 2022 uplyne
deset let,
kdy nás navždy opustila milovaná maminka,
babička a prababička,
paní

Růžena Tomková.

S úctou a láskou vzpomínají
děti s rodinami.

19. 1. 2022 uplyne
10 let ode dne,
kdy nás navždy opustil
pan

Antonín Muzika
z Volar.

Kdo jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi.

zarmoucená rodina

Nové tituly

Beletrie

Klevisová Michaela: Drak spí

V zapadlé jihočeské vesničce se před čtrnácti lety odehrálo něco, o čem Eliščina matka už nikdy nechtěla mluvit. Dospělá Eliška se teď vrací, aby dávné události pochopila.

Po jejím příjezdu však zmizí mladá žena a další je zavražděna. Spojitost zločinu se starým nevyřešeným případem nakonec přivede na scénu Josefa Bergmana. A kriminalista během pátrání po vrahovi zjišťuje, že místní před ním tají temnou minulost i vlastní skříň plné kostlivců.

Nesbø Jo: Království

Do zapadlé vsi v norských horách se z ciziny vrací zdejší rodák Carl Opgard a přiváží s sebou návrh na výstavbu luxusního wellness hotelu. Jeho bratr Roy se těší, že v malém hospodářství, kde oba vyrůstali, bude konečně živěji. Jenže Carl s sebou přináší také velké problémy a jako vždy spoléhá na to, že starší sourozenec je za něj vyřeší. Udělá však Roy to, co po něm bratr žádá, zvláště když se začíná ukazovat, co všechno mu Carl zatajil?

Harmel Kristin: Počkej na mě v Paříži

Jaké tajemství ukrývá dům na Rue Amélie? Když se Američanka Ruby v roce 1939 přestěhovala za manželem do Francie, netušila, že nastanou těžké časy a ta skutečná láska na ni v Paříži teprve čeká. Po smrti jejího muže se u dveří nečekaně objeví sestřelený britský pilot Thomas, který nemá šanci přežít bez cizí pomoci. Ve stejném domě bydlí také židovská rodina Dacherových, jejíž dcera Charlotte je pro Ruby jedinou spřízněnou duší. Zatímco Dacherovým hrozí koncentrační tábor, Ruby odmítá nečinně přihlížet zoufalé situaci a doufá, že jednou bude žít podle svých představ. Thomas touží po návratu do spojenecké armády, aby mohl bojovat za mír, a Ruby sní o tom, že jednou zase uvidí kvést vlčí máky v rodné Kalifornii. Nejdříve ale musí skončit druhá světová válka.

Sepetysová Ruta: Mlčíci fontány

Život ve stínu španělské diktatury. Historický román od autorky bestselleru V šedých

tónech. Madrid, 1957. Španělsko pod nadvládou diktátora Franka zoufale potřebuje peníze, a tak láká turisty a obchodníky. Mezi nimi je i osmnáctiletý syn ropného magnáta Daniel Matheson, který chce skrze čočku fotoaparátu poznat rodnou zemi své matky. Řízením osudu potká mladou Anu, díky níž odhaluje krutou každodenní realitu Španělů, a brzy se sám ocitá v ohrožení. Zvládne ve slunném městě, jehož ulicemi se plíží stíny občanské války, ochránit své milované?

Naučná literatura

Štifter Jan: Lipensko den za dnem

Kniha vznikla ve spolupráci s lipenskými historiky, kronikáři a písmáky. Jde o regionální kalendárium, kroniku příběhů a událostí z obcí kolem Lipna i těch, které zmizely kvůli stavbě přehrady. Doplnují ji dobové fotografie.

Scénář: **Toman Marek**, námět a texty: **Blažek Jan**, výtvarníci: **Bachorík Jakub, Rutová Magdalena, Setinský Stanislav, Loubat Františka, Janíček Jindřich**:

Odsunuté děti

Pětice německých pamětníků vypráví o svém odsunu z Československa. Jejich příběhy ožívají v komiksově formě skrze představitost českého spisovatele a pěti českých výtvarnic a výtvarníků.

Pro děti a mládež

Bellová Daisy: Vánoční překvapení

Podtitul: **Příběh, který zahřeje u srdce**

Méda je vzrušením bez sebe. Utekl z domova a čeká ho dobrodružství! Jenže prvotní nadšení brzy opadne. Když ho unaveného, hladového a promrzlého najdou Woodsovi, netuší, že tím změní život sobě i jemu. Klára, Ben a jejich dcera Emily Woodsovi právě prožívají těžké období. Emily je vážně nemocná a štěně je to poslední, co by chtěli její rodiče řešit. Jenže Méda a Emily jim hodlají dokázat, že tenhle pes je to nejlepší, co je mohlo potkat.

Pro čtenáře od 9 let.

Mikulka Alois: Čertův kožík

Knížka moderních pohádek, ve kterých vystupují známé pohádkové postavy i hrdinové zcela nové mnohdy s nejobtížnějšími jmény. A tak se malí čtenáři mohou dovědět, že ve skutečnosti se tři malá prasátka ubránila vlkovi sestřením bezpečnostního zařízení na dveře a ježibaba musela svůj domek na muřích nožkách dovést k pedikérce. V pohádkách nechybí laskavý humor, občas hravá básnička a dobrý konec.

Pro děti do 10 let.

Bárta Luděk: Dnes má svátek...

Bohatě ilustrovaný výklad křestních jmen uspořádaný dle měsíců. Vysvětlení významu a původu jednotlivých jmen tak, jak jdou za sebou v kalendáři. Každé vysvětlení doprovází veselá ilustrace či komiks a informace o významných nositelích jména. Nechybí ani povídaní o nejruznějších svátcích a zvycích či pranostikách, které se ke jménu vážou.

Pro děti od 10 let.

Pembrokeová Sophie: Hugo

a Vánoce pod psa

Vánoce bez rodiny a lahodných perníčků? To je snad zlý psí sen! Hugo je rozkošný, věčně hladový francouzský buldoček, který miluje svoji rodinu. Potom, co začnou jeho páničci říkat slova jako loď, zámek a Francie, Hugo pochopí, že se na Vánoce někam pojede. Nikdy by ho nenapadlo, že to bude bez něj. Když zůstane trčet na ulici, zatímco auto s jeho lidmi mizí v dálce, uvědomí si, že zůstal sám. A co je horší, bez všech těch dobrůtek, které k Vánocům patří. Hugova cesta za dobrodružstvím povede před jedna kočičí dvířka, kolem zlé kočky Pertidy a hodného pošťáka Jacka. Dočká se na jejím konci vysněných vánočních perníčků?

Pro čtenáře od 11 let.

Asher Jay: Vánoční zázrak

Kdy jindy nežli v období Vánoc může nastat čas zázraků. Půvabná jemná romance amerického autora dá uvěřit, že život někdy nečekaně nabízí velkou dávku štěstí i pravou lásku.

Romantická literatura nejen pro dívky.

Jak to běží ve Volarském Domečku

Lukostřelba

Výukový program

V tomto školním roce jsme otevřeli 26 kroužků, dva celoroční kurzy. Máme nové kroužky např. Tančírnu, Romano Jíloro, Herničku nebo Míčové hry. A to vše pro rodiče s dětmi, děti školou povinné, dospěláky a seniory.

Touto cestou moc děkujeme za pomoc všem externím pracovníkům, kteří spolu s námi předávají své znalosti, dovednosti a věnují svůj volný čas dětem, které k nám do Domečku na kroužky chodí. Jsme velmi rádi, že činnost kroužků v tomto letošním školním roce probíhá plynule a pokud se některá ze schůzek nemůže konat, tak je to jen jedna či dvě schůzky, kdy vedoucí kroužku je např. v nařízené karanténě nebo jinak indisponován. Také my dodržujeme vládní hygienická opatření tak, abychom neohrozili zdraví všech našich účastníků ať na kroužcích nebo na jednotlivých akcích. Avšak ani nám se covid-19 nevyhnul a my museli kontaktovat hygienickou stanici a řešit karanténu několika účastníků.

Během prvních měsíců letošního školního roku proběhlo také několik velice zajímavých akcí. Některé jsou našimi tradičními akcemi. Například v září 2021 to byla Drakiáda, kterou jsme letos obohatili o různé hry a soutěže, včetně malování na obličej. Jenže matka příroda je silnější, a tak jsme se všichni museli schovat před pořádným lijákem a akci ukončit dříve, než jsme předpokládali.

V prosinci jsme připravili Čertovskou

stezku pro všechny odvážné, kteří se chtěli zbavit svých malých či větších hříchů. Stezka byla plná čertů a úkolů. Největší odvahou však bylo navštívit domečkovské Peklo, kde na děti čekal náměstek Lucifera, taky jedna Šočka a čertice Lucinda, které děti předávaly své dopisy se svými hříchy a kam také připsaly, jak to budou dělat jinak. Lucinda si pro děti připravila spoustou zapeklitých otázek. Venku u vánoční koule čekal na děti Mikuláš se svým doprovodem. Děti se s ním mohly za odměnu vyfotit.

Také jsme nově uskutečnili v září ve spolupráci s KIC Volary Burzu dětského oblečení ve společenském sále. K našemu milému překvapení se sešlo mnoho prodejců a budeme tuto burzu na jaře opakovat.

V prosinci za námi přišel náš nový kamarád Jakub ukázat a zahrát si s námi moderní deskové hry. Bylo to velmi zajímavé a těšili jsme se na další setkání, a to 15. ledna.

Také všechny prosincem provázela Adventní výzva, kterou jsme organizovali společně s mateřskými školami ve Volarech. Do schránky nám přicházely obrázky a různé výrobky, které byly ve výzvě, máme je všechny na výstavě v Domečku.

Dále jsme vyjeli za hranice města, okresu i kraje. Spoustu informací o tom, co se v technice, fyzice, chemii, přírodě či vesmíru děje a proč, jsme získali v plzeňské Techmánii. Tam nás bezpečně dovezl Dušan a autobus firmy Boubíntour Volary.

Také jsme se jeli podívat do Písku

do galerie Sladovna, kde jsme se dozvěděli něco o mraveništi, vodě a animovaném filmu. Děti se ptaly na všechno, co je zajímalo, a mohly si vše vyzkoušet. Bylo to super pozorovat, jak vzniká animovaný film a hlavně jak jsou volarské děti moc šikovné.

Také proběhlo Prázdninové spaní v Domečku, které se uskutečnilo skoro po dvou letech. Byl tak veliký zájem, že jsme některé účastníky museli odmítnout. Byli jsme v bazénu, přijel za námi Michal s robotickou stavebnicí a dronem. Také si děti namalovaly dýně, které si odnesly s sebou domů a některými vyzdobily vchod a chodbu v Domečku. Rozhodli jsme se, jakmile to půjde, tuto oblíbenou akci zopakovat.

Velmi nás potěšil zájem paní učitelky Mirky Gajdošové o naše vzdělávací programy. Navštívila nás několikrát s žáky z osmých ročníků a společně jsme malovali na sklo, vyráběli mýdla a také vytvářeli vánoční přání, ozdobné taštičky nebo krabíčky na balení dárků. Paní učitelka nás také navštívila se svou třídou druháků, se kterými jsme vyráběli mýdla pro jejich blízké pod stromček. Těšíme se také na návštěvu dalších tříd z naší volarské základní školy nebo mateřských škol.

Jsme moc rádi, že naše činnost probíhá bez větších omezení. Po dlouhé přestávce můžeme zase přivítat všechny u nás ve volarském Domečku a nabízet různé aktivity tak, jako tomu bylo v předchozích letech.

Domeček

V galerii Sladovna

V Techmánii v Plzni

Máte doma nepotřebné hračky? Přineste je k nám do volarského Domečku a udělejte radost dětem z dětských domovů a azylových domů.

HRAČKOVÁ SBÍRKA

ČISTÉ A FUNKČNÍ HRAČKY
MŮŽETE NOSIT CELÝ
LEDEN

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE POŘÁDÁ

MODERNÍ DESKOVÉ HRY

VEZMI KAMARÁDA, RODIČE, SOUROZENCE A PŘIJDĚ SI S JAKUBEM VYZKOUŠET A ZAHRÁT MODERNÍ DESKOVÉ HRY.

MŮŽETE PŘIJÍT KDYKOLIV BĚHEM ODPOLEDNE.

15. 01. 2022
14:00 - 18:00

Akce probíhá dle aktuálních hygienických opatření.

Dům dětí a mládeže pořádá

SPORTOVNÍ HRY

Nesed' doma a pojd' si s námi zasportovat! Zahrajeme si míčové i jiné zábavné hry.

22. 01. 2022
09:30 - 12:00
tělocvična SSZ

Reistrace dětí od 6 -15 let online nebo v Domečku.
Informace na tel.: 722 619 191

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE VOLARY POŘÁDÁ

Prázdninové spaní v Domečku

3. - 4. 2. 2022

200 Kč

Přihlášky a informace v Domečku.
Počet míst je omezen.

Pozemní hokej – vzpomínky některých hráček a trenéra

V minulém čísle Volarského zpravodaje jsme přinesli vzpomínku na volarský pozemní hokej. Dnes vám předkládáme doplňující informace od Jaroslavy Krejsové.

Je to již spousta let, kdy několik bývalých hráček pozemního hokeje vzpomínalo na jeho úplné začátky (Jana Voráčková – Lomská, Marie Lahkovičová – Mustacová, Věra Vávrová – Hošková, Jaroslava Apfethalerová – Melicharová). Vzpomínal i bývalý trenér Václav Job.

Toto je jen krátký výpis z jejich vzpomínek:

V roce 1956 na popud učitelky mateřské školy Marie Pokorné byl ve Volarech založen oddíl pozemního hokeje žen. Trenérské práce se ujal Jiří Horvát – strojvedoucí ČSD. Kapitánkou byla zvolena Marie Pokorná, která bývala hráčkou pozemního hokeje jednoho pražského sportovního klubu. Dala se dohromady parta žen, převážně manželky příslušníků Pohraniční stráže (Marie byla jednou z nich) a začalo se trénovat a hrát pod hlavičkou tělovýchovné jednoty Rudá hvězda Volary.

Během roku 1958 byl oddíl převeden pod tělovýchovnou jednotu Tatran Volary a oddíl starších dorostenek začal trénovat Václav Job. Trénovalo a hrálo se za každého počasí. V zimě se místo na hřišti trénovalo na kluzišti. Lehká obuv se vyměnila za brusle a ženské soupeřky nahradili hokejisté Rudé hvězdy. Tato tvrdá příprava udělala z křehkých dívek pro soupeřky téměř neporazitelný celek, což se projevilo již v roce 1960 na mistrovství republiky v Hluboké nad Vltavou, kde družstvo získalo stříbrné medaile. Nejlepší brankářka Jaroslava Melicharová a další čtyři hráčky – Marie Mustacová, Božena Mertlíková, Dana Šimková a Jana Lomská byly nominovány do širšího výběru národního družstva.

V roce 1961 se před mistrovstvím republiky konalo soustředění hráček ve Špindlerově Mlýně, kterého se zúčastnily: Milada Pufrová, Milada Koubová, Věra Slepíčková,

Jana Lomská, Dana Šimková, Zdena Lorencová, Marie Mustacová, Dáša Eyblová, Jarka Melicharová, Jana Englová, Marie Hybnerová a Božena Mertlíková.

Z mistrovství republiky, které se v roce 1962 hrálo ve Vodňanech, přivezly hráčky stříbrné medaile.

Poslední mistrovský zápas byl sehrán v roce 1963 v Litovli – výsledek – třetí místo. Na všechny zápasy, ať byly úspěšné, nebo neúspěšné, hráčky vzpomínaly rády, především na to, jak se společně zúčastňovaly různých společenských akcí, nad kterými ale vždy držel pevnou ruku trenér Václav Job. Před každým zápasem byla „večerka“ nejpozději ve 22 hodin, ale byla prý to moc krásná léta jejich mládí. Až rodičovské povinnosti tuto partu rozdělily.

Několik žen, které s pozemním hokejem reprezentovaly naše město, zde ještě žije.

Jaroslava Krejsová

1. snímek: 1960 – Hluboká nad Vltavou – Mistrovství republiky v pozemním hokeji, volarské družstvo získalo stříbrné medaile za 2. místo. Zleva stojí: trenér – Václav Job, hráčky – Milada Pufrová, Milada Koubová, Věra Slepíčková, Jana Lomská, Dana Šimková, Zdena Lorencová, jednatel TJ Tatran – Karel Střeček. Zleva sedí: Marie Mustacová, Dáša Eyblová, Jarka Melicharová, Jana Englová, Božena Mertlíková.

2. snímek: Družstvo žen Pozemní hokej Rudá Hvězda Volary.

Pozemní hokejistky Rudé Hvězdy Volary na soustředění ve Špindlerově Mlýně před mistrovstvím republiky 1961.

Odejmuté body

V prosincovém čísle jsme bilancovali fotbalový podzim Tatranu Volary. Jak jsem zmínil, přišel v průběhu této části o body disciplinárním rozhodnutím VV FAČR Prachatice o několik bodů z důvodu umožnění neoprávněného nastoupení hráče k utkání v jiné kategorii, než povolují pravidla hry.

Body ztratil víceméně ne něčím, čím by porušil pravidla soutěže, Soutěžního řádu a Rozpisu soutěží úmyslně, ale narazil spíš na pravidlovou a nekvalitní výkladovou normu.

O co vlastně jde. Tatran Volary vyzkoušel hráče žákovské kategorie v kategorii dospělých. Podle soutěžního řádu a pravidel nelze uvádět jméno hráče mladšího patnácti let, což je to třeba respektovat.

Jednalo se o zápas s SK Vacov, po kterém bylo zahájeno disciplinární řízení pro disciplinární přečin. Vedení Tatranu se odvolalo k vedení FAČR do Prahy a následovalo dlouhé řízení za uvedený skutek. Táhl se to dlouho a výsledek byl znám až po jednání VV FAČR Prachatice 14. prosince 2021. Tatran tak definitivně neuspěl a výsledek byl kontumován.

Neobvyklé v tomto řízení je to, že hráč, o kterého jde, je registrovaný v Tatranu Volary, ale nastoupil o dvě kategorie výše, a to fotbalové normy nedovolují. Jde o to, že kategorie jsou jasně dány a věkově ukládají, kdy, jaký hráč může hrát za jinou kategorii. Je to nastaveno tak, že mladší může hrát v kategorii o jednu vyšší. Hráč vyšší kategorie za nižší hrát nesmí. Hráč Tatranu je v kategorii starší žáci a pravidlově by mohl nastoupit v utkání mladšího, nebo staršího dorostu, ale tato kategorie v systému sou-

těží OFS Prachatice není. Zde tedy nastává dle normální logiky, že nejbližší vyšší kategorie je soutěž mužů. Pravidlově je to chyba a bere se to jako neoprávněný start hráče, v jiné kategorii, než je pravidlově dáno. Je to dost pochybné nařízení, neboť jde o porušení pravidla působení hráčů v kategoriích, takže mravně to nelze brát jako disciplinární přečin neoprávněný start hráče, ale porušení v nasazení ve vyšší kategorii. Funkcionáři i vedení fotbalového oddílu v podstatě nic neporušili. Podle mého názoru jde o pochybení v samotné normě, a to zejména v tom, že chceme, aby se hráči rozvíjeli a pokud to jde, hráli co nejvíc. Zde je pravidlově faktickou překážkou to, že okres Prachatice nemá dorosteneckou soutěž, a tak logicky je pro starší žáky nejbližší vyšší soutěží soutěž dospělých. Bohužel pravidlo start hráčů v kategoriích vychází z historické nutnosti, ale zřejmě se nezvažuje současná situace v mládežnickém fotbale na okresní a mnohde i krajské úrovni.

Spíš jde o to, aby se někdo z funkcionářského sboru fotbalového hnutí začal

touto situací zabývat a našla se cesta, jak zabránit odlivu či dokonce konce fotbalistů v dorosteneckém věku jen proto, že kategorie v místě, či regionu není. Jde o problém, který se táhne fotbalem jako červená nit a jde o problém dost závažný.

Dnes a denně to vidíme v různých heslech a upoutávkách typu „Nastartujeme sport“, „Děti hýbejte se“, „Pojď s námi na fotbal, ať něco užiješ“, ale již nikdo neřeší, kam půjdeš po skončení žákovského věku. Není to jen u fotbalu, ale i v ostatních sportech, a je nyní nejen na funkcionářích sportu, jak se to povede.

Neberte to jako pláč nad rozlitym mlékem, ale jako upozornění, co může způsobit jedna špatně nastavená pravidlová norma v jednom sportovním odvětví.

Ladislav Beran

Vážení čtenáři sportovní stránky, dovolte abych vám poděkoval za přízeň a přeji úspěšný rok 2022.

V tom roce lepší čas, hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody.

Jednání o spolupráci

V úterý 7. prosince proběhlo pracovní setkání společně se zástupci Jihočeské univerzity v sídle Euroregionu ve Freyungu. Diskutovalo se o možnostech financování a zpracování společné strategie v oblasti sociální, především péče o seniory, odpadovém a energetickém hospodářství a také o rozvoji v oblasti turistiky a kultury.

Z historie

Štegrova

Dlouho jsem si myslel, že Štögrova huť leží nalevo od silnice směřující k Lenoře. Chodíval jsem totiž na „Štegrovku“ za Klišíky a až když se mi v devadesátých letech dostaly do rukou staré mapy, zjistil jsem, že se ona slavná huť a pozdější osada se nacházela jinde.

I přes ten omyl to pro mě vždy byl výlet do jiného světa. Klišíkovi měli dvě krávy, vybavení chalupy se nezměnilo snad od roku 1946, a možná bylo ještě po Němcích. V létě kluci spali na seně, neměli koupelnu a rodičům vykali. Na chalupu byly přilepeny různé kolny a přístavky plné nejroztodivnějších věcí. A taky jsem se od nich naučil přenášet celé kupky sena pomocí dvou dlouhých tyčí, což jsem později mnohokrát použil. Rodiče zemřeli, ale interiér se moc nezměnil. Jen přibyla jakás takás koupelna. I tu krávy mají pořádk.

Ale jak již oficiální název místa, tedy Štögrova huť, napovídá, to podstatné, co se tu dělo, byla výroba skla. A i když skláren je po celé Šumavě rozeseto nepočítaně, Štögrova, nebo také Štegrova, se mezi nimi neztratí. Jednak tu své řemeslo opravdu uměli a pak tu začali poměrně brzy. Předpokládá se, že vůbec první šumavská sklárna, která je zmiňována již ve 14. století stávala u dřívější obce Plešivec, což je kousek za Cudrovicemi. Možné to je, potok, který pod Plešivcem teče, se jmenuje Křemenový a křemen je pro výrobu skla potřeba. Možná, že právě tato huť byla ona Sklenar-zowa Lhota z listiny Karla IV. z roku 1359. Ale to byl Štegar ještě na houbách.

Historie Štögrovky huti se podle doktora Starého, prachatického archiváře, začala psát již v roce 1563 a prvním známým majitelem měl být Erazim Štegar. Jeho otec Petr Štegar dle všeho provozoval sklárnu u Svaté Magdalény u Zbytin zřejmě již v roce 1539. Našel se totiž koncept dopisu z roku 1550, kde se pisatel zmiňuje, že

s Petrem Štegiem „z Volarů na hutech“ obchoduje již 11 let. Jisté je, že v urbáři z roku 1585 je uveden Vondra Sklenář (Ondřej Štegar) a po něm jeho syn Sigmund. Ten byl od Rožmberků v roce 1591 osvobozen odúmrtí, což byla docela dobrá věc, neboť když nebylo mužského dědice, připadl majetek majiteli panství. To se hodilo hned vzápětí, protože ve své poslední vůli z 16. března 1617 odkázal Sigmund huť své druhé ženě Kristýně a v té době ještě nezaopatřené dceři Margaretě. Kristýna se znovu vdala za Thomase Sittera z Volar a když zemřela, vzal si on vdovu po primátoru Hanzu Praxlovi. To zmiňuji proto, že se tak stal majitelem již zmíněného volarského zámečku „Gschlouß“. Sklárna pak několikrát změnila majitele a vzhledem k probíhající třicetileté válce to zrovna nebyly její nejlepší roky. Obrat k lepšímu nastal až 17. června roku 1643, kdy huť zakoupil volarský primátor Ambros Stögbauer ze Zelených dvorců (Kriehof). To je kousek od oné tajemné usedlosti Rathschinhof. Stögbauer byl s Stögerovými spřízněn, neboť měl za ženu Kateřinu rozenou Stögerovou. On tu vůbec byl spřízněn kde kdo.

A huti se začalo nebývale dařit. Produkovala nejen zrcadlové sklo jako dříve, ale nyní i duté a tabulové sklo, páteřky a později dokonce i brýle. Pustili se do výroby křídového skla a vymýšleli, jak snížit spotřebu dřeva. Podařilo se jim sestavit pec, ve které ušetřili bezmála polovinu topiva a neúspěšně experimentovali s uhlím. Své výrobky huť exportovala do půli světa. Však také Johann Mauritius Vogt ve svém zemském popisu z roku 1712 o Volarech píše, že se zde dělají nejskvělejší skla. V té době k huti patřilo 57 korců polností, 202 korců lučin a ve stájích a mašatlich měli 5 koní, 35 volů, 14 krav a tucet jalovic a telat. Jen pro úplnost jeden korec, tak jak byl určen v roce 1765, je dnes plocha o rozměru 2 877,5 m².

K huti patřilo několik domů, ve kterých žilo jedenáct čeledínů, vesměs sklářů. Přišlo osmnácté století a začaly se prohlubovat problémy s odbytem. Stále větší význam přebírala hospodářská činnost a sklářství se postupně stalo více méně přivýdělkem. Poslední, kdo pamatoval zlaté časy sklárny, byl Johann Michael Stögbauer (1735–1807). Velice schopný a vzdělaný muž. Zajímal se o literaturu, nechával si posílat knihy německé i latinské. Spolu s ním vymřel rod po meči, neboť v krátké době on i jeho dva synové se při péči o nemocného čeledína nakazili břišním tyfem a zemřeli. Vdova rok poté prodala majetek sedmero Volaranům, kteří zde začali stavět nové domy. O výrobě skla se však již nikdo nepokusil.

Ještě v roce 1945 zde stálo jednatřicet domů, které z velké části osídlili slovenští reemigranti z Rumunska. Třeba jako ti Klišíci. Dnes zde zůstalo jen pár domů, kaplička, zbytky náhonu a sem tam zapomenutý sklep.

Bylo zajímavé probírat se listinami, kde jsou uvedeny rozličné trable, jimž byli skláři obdařeni. Tak třeba nástupcům Štegarů až do převzetí huti Stögbauerem se prý mimo jiné nedařilo, neboť byli evangelíci, a tudíž zde nežádoucí. Velké problémy byly s konkurencí, která neváhala vytáhnout nějakou tu podpásovku. Třeba si stěžovali na Stögbauera, že spotřebovává příliš mnoho dřeva, přestože on zrovna vymyslel úspornou pec. Obvinili ho, že neprávem vyrábí křídové sklo a občas zmařili obchod, když nabídli lepší cenu.

Skláři se potýkali s nedostatkem paliva a žádali další a další porosty. To se panstvu samozřejmě nelíbilo, neboť uměli své lesy zpeněžit lépe. No a taky se objevilo mnoho samouků a fušérů, kteří sklářskému řemeslu dělali ostudu. Prostě neměli zrovna lehký chlebiček.

Jaroslav Pulkrábek

Zlatý kolovrátek (Milešice)

Spinnrád Sepp neboli Pepa Kolovrátek, jak by se řeklo dole v kraji, byl chlap jak hora. Ke dvěma metrům mu moc nechybělo. Ruce jako lopaty, fousy na prsa, a když promluvil, hřmělo to úplně stejně jako když se o Bobík zarazí buřina. Kdo jej neznal, raději se mu při setkání obloukem vyhnul. Jenže tenhle Sepp byl mírnější než jehně, dobrotivý a úslužný. Nikdy nikomu neřekl ne a o poslední krajíc chleba by se s kýmkoli rozdělil. A to zdaleka nebylo všechno. Spinnrád Sepp byl machr na kolovrátky. Řemeslo převzal po otci a nikdo po celé Šumavě se mu v tom umění nevyrovnal. Však si sem pro ně jezdili až od Budějovic či z druhé strany od Pasova.

Jednoho večera, či spíše již v noci, se Sepp navečeřel, obešel dvůr i chlív, a když se zdálo, že je vše, jak má být, pomodlil se a zalezl pod duchnu. Sotva zavřel oči a propadl se do snění, někdo buší na dveře. Sepp chvíli poslouchá, zda sní, či bdí, pak pomalu vstane a jen tak bosky a v noční košili jde otevřít. Jenže venku nikdo. Pokrčil rameny a ulehl podruhé. A zas bouchání, již o poznání důraznější. Sepp opět vyskočil, avšak

ani tentokrát za dveřmi nikoho neviděl. Už se ve futrech obracel nazpět, když ho něco kleplo přes kotník. A hle, před prahem trpaslík, co mu sahal sotva po kolena, a že

by měl pro kolovrátkáře kšeft. Třináct malých kolovrátků, ne však ze dřeva, ale z poctivých zlatých prutů. Jak jsem řekl, Sepp nikdy nikoho neodmítl, a přestože se mu výběr materiálu moc nezdál, jen pokrčil rameny a že prý to zkusí. Pravda, trochu se s tím mořil, dřevo je dřevo, avšak

do příštího úplňku, kdy měl dílo odevzdat, měl hotovo. A když se zas ozvalo klepání, věděl, že musí své zákazníky vyhlížet se sklopenou hlavou. Trpaslíků přišel hned tučet, pochválili Seppovu zručnost, každý se chopil jednoho mrňavého naleštěného kolovrátku, a když kolovrátkář hledal, komu že dá ten třináctý, usmáli se, poklonili a že ten je pro něho, coby zasloužená mzda. Jenže Sepp si toho zlata moc neužil. Ne, že by mu přineslo smůlu či dokonce prokletí, ale nějak nevěděl, co sním, tak jej odnesl na půdu, přikryl kusem hadru a do konce života z něj ten lajntuch nesundal.

Jestliže tučet kolovrátků sloužil trpaslíkům k předání zlatých nití ve skalách u Záblatí, ten třináctý zahálel. Sepp si na chléb vezdejší vydělával dál po svém a časem na to zlaté nadělení dočista zapomněl.

A když nakonec po letech celou ves pobořili, zůstal tam prý někde zasypaný v ruinách.

*píše Pulkrábek
kreslí Petřmanová*

Jaroslav Pulkrábek

TOULKY STAROU ŠUMAVOU

čtvrtek 27. 1. 2022, 18:00, Radniční sál

KIC
EVOLARY MyHeritage

Josef Škopek

Realitní makléř a konzultant

Tel: +420 777 644 233

josefskopek@seznam.cz, jskopek@zooreality.cz

poskytuji kompletní realitní služby s více než desetiletou praxí v oboru

3D sken a virtuální prohlídky nemovitostí

znalost vaší lokality Šumava - JČ - PT, ST, KT, PI

inzeruji na stěžejních realitních serverech v rámci ČR, sociální sítě, atd.

disponuji poptávkou klientů na koupi

zajištění kompletního právního servisu a

advokátní úschovy prostředků

zajištění nezávislého financování zdarma v rámci

koupe nemovitosti, vč. všech pojištění

tržní posouzení ceny nemovitosti zdarma v rámci jejího prodeje

ocenění nemovitostí v dědickém

(pozůstalostním) řízení pro notáře

zajištění auditu – PENB nemovitostí

řešení exekucí a insolvenčí

další služby spojené s prodejem nemovitostí

Počasí ve Volarech – listopad 2021

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,1 °C	
minimální teplota	-8,3 °C	28. 11.
maximální teplota	13,5 °C	10. 11.
úhrn srážek	47,8 mm	
maximální náraz větru	14,9 m/s	30. 11.
sluneční svit	60 hod	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	21x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	3x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,0 °C	
minimální teplota	-11,2 °C	29. 11.
přízemní minimální teplota	-11,4 °C	29. 11.
maximální teplota	13,9 °C	10. 11.
úhrn srážek	40,4 mm	
maximální náraz větru	18,9 m/s	30. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	21x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,7 °C	
minimální teplota	-11,1 °C	24. 11.
maximální teplota	13,3 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	21x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Volary, pod Kamenáčem, 840 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,2 °C	
minimální teplota	-6,5 °C	29. 11.
maximální teplota	13,5 °C	10. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	18x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	4x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,7 °C	
minimální teplota	-11,4 °C	29. 11.
přízemní minimální teplota	-15,4 °C	29. 11.
maximální teplota	13,3 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	21x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,5 °C	
minimální teplota	-13,5 °C	29. 11.
přízemní minimální teplota	-16,9 °C	29. 11.
maximální teplota	13,0 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	22x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	4x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Březník (KT)	-14,8 °C
2. Rokytská slať (KT)	-14,4 °C
3. Kvilda – Perla (PT)	-14,3 °C
4. Horská Kvilda (KT)	-13,9 °C
5. Stögrova Huť – Jedlový potok	-13,5 °C
6. Knížecí Pláně (PT)	-13,3 °C
7. Žďarecká slať (PT)	-12,7 °C
8.–9. Borová Lada (PT)	-12,2 °C
8.–9. Javoří pila (KT)	-12,2 °C
10. Hlaniště (PT)	-11,6 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Volary v zrcadle času

Pohled na křižovatku ulic Tovární, Česká, Soumarská ze směru od náměstí. Dům vlevo stojí, místo prodejny a tabáku se v něm dnes nachází Café Time.

